

Sygnatura akt VIII C 2001/18

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Martyniec

Protokolant: Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2019 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa W. S. (1)

przeciwko A. B. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. B. (1) na rzecz powoda W. S. (1) kwotę 2.800 zł (dwa tysiące osiemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 października 2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.087 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód W. S. (1) pozwem wniesionym w dniu 8 maja 2018 r. domagał się od pozwanego A. B. (1), (...), kwoty 2.800 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30 września 2017 r. do dnia zapłaty, a nadto kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W treści uzasadnienia powód wskazał, że zlecił pozwanemu przebudowę dwóch nagrobków na Cmentarzu O. we W., przekazując mu dnia 28 października 2016 r. kwotę 6.000 zł za wykonanie zlecenia. Wyjaśnił, że po pewnym czasie okazało się, że obydwa nagrobki są wykonane wadliwie, a sam pozwany odmówił wykonania poprawek. Powód wielokrotnie kontaktował się z pozwanym mailowo i telefonicznie. Wobec tego, powód wezwał pozwanego do usunięcia wad w terminie do dnia 30 listopada 2017 r., niemniej jednak wezwanie pozostało bezskuteczne. W związku z tym powód zlecił zastępcze wykonanie robót usuwających wady powstałe z winy pozwanego. Koszt wykonania zastępczego wyniósł 2.800 zł, a należność ta pokryta została w całości przez pozwanego w dwóch ratach: 700 zł tytułem zaliczki oraz 2.100 zł po zakończeniu prac.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VII Cywilny w dniu 7 września 2018 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VII Nc 6315/18.

W dniu 15 października 2018 r. (data stempla pocztowego) pozwany złożył do tut. Sądu sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Jednocześnie pozwany domagał się

zasądzenia od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych a także opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnienie pozwany przyznał, że powód zwrócił się do niego z zapytaniem w kwestii przebudowy nagrobka kamiennego podwójnego na cmentarzu W. O. (nagrobek W.

i J. S.), wobec czego przedstawił powodowi swoją ofertę, która następnie została przyjęta. Pozwany wyjaśnił, że wykonał zlecone prace w sposób prawidłowy, a ich odbiór w dniu 28 października 2016 r. został dokonany przez powoda bez zastrzeżeń. W tej dacie powód zapłacił pozwanemu kwotę 6.000 zł w gotówce. Pozwany wskazał, że powód dnia 6 lipca 2017 r. skontaktował się z nim, twierdząc, że przebudowa nagrobków wykonana została wadliwie, bowiem w jego ocenie nieprawidłowo ustawiono podwójny nagrobek rodziców powoda, tj. W. i J. S., co powoduje powstawanie w jego osi zastoiska wodnego. Pozwany zaproponował ich wypoziomowanie, na co powód nie przystał. Pozwany podkreślił, że przebudowę nagrobka wykonał prawidłowo, bowiem sam powód przy jego odbiorze nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Wskazał, że powód z uwagi na sentyment do grobu często pojawiał się na cmentarzu i z całą pewnością szybciej zauważyłby przedmiotową wadę, chociażby przy okazji uroczystości Wszystkich Świętych w 2016 r., Bożego Narodzenia w 2016 r., bądź Świąt Wielkiej Nocy w 2017 r. Pozwany podniósł, że z pewnością defekt nagrobku nie wynikał z nieprawidłowości prac renowacyjnych. W jego ocenie najprawdopodobniej osoba trzecia po wykonaniu zlecenia odsunęła płyty nagrobka, a następnie niestarannie przesunęła płytę w miejsce pierwotne, co mogło doprowadzić do jej niefortunnego ułożenia i gromadzenia się wody w miejscu wskazanym przez powoda. Pozwany wskazał, że za takie działanie nie powinien ponosić odpowiedzialności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. B. (1) prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...), nr NIP: (...), REGON: (...). Zgodnie z Centralną Ewidencją i Informacją o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej adres do doręczeń to S. O., ulica (...), lok. 11.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 15 czerwca 2016 r. powód W. S. (1) wystosował do pozwanego A. B. (1) e-maila z zapytaniem, czy wykonałby przebudowę nagrobka kamiennego podwójnego na cmentarzu w dzielnicy W. O.. Miała ona polegać na przełożeniu istniejących płyt pokrywowych pod spód i położeniu nowych płyt z granitu (...) oraz dołożenie drugiej nowej płyty napisowej z granitu szwedzkiego.

Pozwany w tej samej dacie wyraził chęć podjęcia się zlecenia.

Dowód: - email z 15-06-2016 r., k. 6.

Powód, jako zlecający, i pozwany, jako wykonujący, zawarli umowę o dzieło bez zachowania formy pisemnej. Wszelkie ustalenia co do przedmiotu i sposobu wykonania umowy odbywały się ustnie za pośrednictwem kontaktu telefonicznego lub osobiście. Umówili się, że pozwany wykona przebudowę dwóch nagrobków: podwójnego W. i J. S. oraz pojedynczego M. S..

Dowód:

- przesłuchanie powoda W. S. (1), k. 81-82;
- przesłuchanie pozwanego A. B. (1), k. 99-100;
- pokwitowanie z dnia 28-10-2016 r., k. 7.

Dnia 28 października 2016 r. pozwany na cmentarzu przy ul. (...) we W. przyjął od powoda kwotę 6.000 zł w gotówce tytułem zapłaty za renowację dwóch nagrobków: podwójnego rodziców powoda W. i J. S. oraz pojedynczego siostry

powoda M. S.. Pokwitowanie wystawione zostało przez jego małżonkę i zawierało wzmiankę o udzieleniu 2-letniej gwarancji. Powód nie otrzymał paragonu ani faktury.

Dowód:

- pokwitowanie z dnia 28 października 2016 r., k. 7;

- przesłuchanie powoda W. S. (1), k. 81-82.

Powód przy okazji uroczystości Wszystkich Świętych w 2016 r. stwierdził, że płyta nagrobkowa zmarłych W. i J. S. wykonana jest wadliwie, płyty położone są w ten sposób, że woda opadowa nie odpływa z jej powierzchni i zbiera się w miejscu łączenia płyt. Stwierdził też, że pozwany nie wykonał przebudowy nagrobka zmarłej M. S..

Wobec powyższego, powód podejmował próby telefonicznego kontaktu z pozwanym celem wyjaśnienia sprawy. Pozwany początkowo zadeklarował, że w ramach dzentelmeńskiej pomocy usunie wadę w podwójnym nagrobku, a demontaż nagrobku dziecięcego siostry powoda wykona po okresie zimowym, jednakże w marcu 2017 r. prac z tym związanych nie rozpoczął.

Dnia 1 listopada 2017 r. powód zauważył na nagrobku zmarłej M. S. położoną płytę kamienną, która z uwagi na zły wymiar znacząco wystawała poza jego granice. Zgłosił ten fakt zarządowi cmentarza. Płyta ta w późniejszym czasie zniknęła.

Dowód:

- dokumentacja fotograficzna, k. 58-59;

- przesłuchanie powoda W. S. (1), k. 81-82.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2017 r. powód wystosował do pozwanego przedsądowe wezwanie do usunięcia wady wykonanego nagrobka W. i J. S. oraz przebudowy nagrobka M. S.. Wskazał, że nagrobek podwójny jest wykonany nieprawidłowo, natomiast przebudowa nagrobka pojedynczego dotychczas nie została wykonana. Powód zaznaczył, że wymaganą należność na poczet powyższych prac uiścił w kwocie 6.000 zł w 2016 roku. W związku z powyższym wniósł o wykonanie robót w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 września 2017 r. wskazując, że w przypadku ich niewykonania w wyznaczonym terminie – zleci ich wykonanie innej firmie na koszt pozwanego. Pismo to zostało wysłane do pozwanego na dwa adresy: ul. (...), (...)-(...) S., pod którym prowadzona jest działalność gospodarcza i na ulicę (...), (...)-(...) W., gdzie zostało odebrane w dniu 4 września 2017 r.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie z dnia 30 sierpnia 2017 r. wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru, k. 8;

- potwierdzenie odbioru przesyłki z dnia 4 września 2017 r., k. 76.

Z uwagi na niezastosowanie się pozwanego do wezwania i niewywiązania z umowy, powód zawarł w dniu 29 marca 2018 r. umowę o dzieło z firmą (...), na podstawie której przyjęła ona do realizacji zlecenie podniesienia, demontażu i montażu nagrobka zmarłych rodziców powoda, W.

i J. S., wykonania nowego betonowego zbrojenia i wyczyszczenie przodu granitowego w miarę możliwości. Nadto, na mocy umowy firma (...) obowiązana była wykonać prace przy nagrobku dziecinny zmarłej siostry powoda, M. S.: wykonanie płyty strzegom i półki wraz z montażem, na półce montaż istniejącej tablicy i krzyża lastrico.

Za powyższe prace firmie (...) miało przysługiwać wynagrodzenie w wysokości 2.950 zł,

w tym 700 zł tytułem zaliczki w dniu zawarcia w/w umowy. Zaliczka uiszczona została za pomocą elektronicznego przelewu na rachunek bankowy wykonawcy. Ostatecznie za wykonane prace powód zapłacił kwotę 2.800 zł.

Dowód:

- umowa powoda z (...)A. J. z dnia 29 marca 2018 r., k. 9;
- potwierdzenie przelewu zaliczki z dnia 29 marca 2018 r., k. 10;
- potwierdzenie przelewu z dnia 26 kwietnia 2018 r., k. 11.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Sąd na wstępie wskazuje, że powód W. S. (2) pozwem wniesionym w dniu 8 maja 2018 r. domagał się od pozwanego A. B. (1) (...) zapłaty kwoty 2.800 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 września 2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, a nadto kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany zakwestionował powództwo co do zasady. Podniósł, że powód był obecny przy odbiorze wykonanego dotychczas podwójnego nagrobka W. i J. S., zatem mógł wówczas wadę zauważyć i zgłosić. Pozwany wyjaśnił, że nie może ponosić odpowiedzialności za defekt nagrobka, powstały najprawdopodobniej na skutek działania osób trzecich, które musiały go przesunąć.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia przez Sąd zakresu ustnej umowy stron w przedmiocie prac renowacyjnych na Cmentarzu O. we W., prawidłowość ich wykonania przez pozwanego, a także zasadność dochodzonego przez powoda odszkodowania.

Strony procesu zgodnie twierdziły, że umowa w przedmiocie renowacji nagrobków nie została zawarta pisemnie, a wszelkie ustalenia odbywały się drogą elektroniczną i ustnie.

Powyżej poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na przedłożonych przez strony dokumentach prywatnych, które stanowiły dowód na okoliczności w nich stwierdzone. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich autentyczności. Sąd przeprowadził również dowód z zeznań świadków w osobach A. B. (2), M. L. i R. W., a także dowód z przesłuchania stron. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału zgodnie z treścią przepisu art. 233 § 1 k.p.c.

W myśl przepisu art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło jest zatem umową dwustronnie zobowiązującą i wzajemną. Świadczenie zamawiającego, polegające na zapłacie wynagrodzenia, stanowi ekwiwalent za wzajemne świadczenie przyjmującego zamówienie, polegające na wykonaniu oznaczonego dzieła. Do zawarcia umowy o dzieło wystarczą oświadczenia woli stron, co oznacza, że jest to umowa konsensualna. Zawarcie umowy o dzieło nie wymaga zachowania żadnej formy szczególnej. Do jej zawarcia może dojść także ustnie, a nawet w sposób dorozumiany. W taki też sposób, tj. ustnie, umowę zawarli powód (zlecający) wraz z pozwanym (wykonawcą). W ocenie Sądu była to umowa zwarta skutecznie i wiązała strony: pozwanego – w zakresie wykonania dwóch nagrobków W. i J. S. (podwójnego) oraz M. S. (dziecięcego) zgodnie z projektem, z kolei powoda w zakresie zapłaty umówionej ceny. Sąd dał wiarę argumentacji powoda w zakresie, w jakim wskazywał on, że umowa z pozwanym dotyczyć miała renowacji dwóch pomników na Cmentarzu O., a kwota powyższa stanowiła wynagrodzenie za owe zlecenie.

Sąd ustalając, że przedmiotem umowy były dwa odrębne nagrobki, oparł się przede wszystkim na przedstawionym przez powoda pokwitowaniu zapłaty firmie (...) kwoty 6.000 zł tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy. W

pokwitowaniu tym użyto słowa „nagrobek” w liczbie pojedynczej, jednakże oznaczono, że należność ta dotyczy dwóch pomników: dla zmarłych W. i J. S. oraz M. S.. Pokwitowanie to zostało wystawione w imieniu pozwanego, a dla powoda miało zasadnicze znaczenie, aby określało ono zakres prac objętych wynagrodzeniem, gdyż był to jedyny dokument pisemny potwierdzający warunki umowy i zapłatę wynagrodzenia. Dlatego też prosił o dopisanie, że dotyczy wykonania nagrobka na dwóch grobach, co też zostało zrobione. Mając na uwadze treść tego pokwitowania Sąd dał wiarę powodowi, że umowa, pomimo treści pierwotnego zapytania e-mailem z 15 czerwca 2016 r., obejmowała wykonanie prac przy dwóch nagrobkach, co miało się zmieścić w cenie 6.000 zł.

Pozwany wraz ze swymi pracownikami zdemontował pomnik rodziców powoda, W. i J. S., przebudował go i ponownie zmontował dodając nowe elementy i układając płyty w sposób, jaki powód zaprojektował. Prac związanych z renowacją nagrobka dziecięcego, M. S., pozwany się nie wykonał.

Powód w dniu 1 listopada 2016 r. zauważył, że płyta nagrobkowa jest wadliwie położona, jej nachylenie powoduje powstanie w jej osi zastoiska wodnego. Wada ta widoczna jest na zdjęciach przedłożonych przez powoda, potwierdził ją również świadek R. W., pracownik firmy (...). Jej istnieniu nie przeczył też pozwany, który jako główną przyczynę jej wystąpienia wskazywał ruchy ziemi, bądź działanie osoby trzeciej, mającej rzekomo płytę nagrobkową przesunąć. Okoliczności tych jednak, tj. że wada powstała z innych przyczyn niż wadliwe wykonanie przez niego umowy – nie udowodnił. Aby to ocenić wymagane były wiadomości specjalne, a wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty na okoliczność możliwości powstania nieprawidłowości zgłoszonej przez powoda na skutek przesunięcia płyty nagrobka już po jej wcześniejszym zamontowaniu przez pozwanego, został następnie przez pełnomocnika pozwanego cofnięty. Nawet gdyby przyjąć, opierając się na zasadach doświadczenia życiowego, że w istocie wysunięcie płyty i jej ponowne wsunięcie może spowodować jej nieprawidłowe położenie, to pozwanemu nie udało się dowieść, iż taka sytuacja miała miejsce w tym przypadku.

Przechodząc do podstawy prawnej żądania powoda Sąd zważył, że nie została ona określona w pozwie. Powód wskazał na zakres umowy, istnienie wad, wezwanie do ich usunięcia, zlecenie zastępczego wykonania robót i zapłacone w związku z tym wynagrodzenie. Analizując tę kwestię należy wskazać, że przepisy o rękojmi przy umowie o dzieło nie przewidują możliwości zlecenia zastępczego usunięcia wad i obciążenia takim kosztem wykonawcy. Przepis art. 636 § 1 k.c. ma bowiem zastosowanie jedynie w czasie wykonywania dzieła, a po zakończeniu jego wykonywania – do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży (art. 638 § 1 zd. 1 k.c.). Przepisy te zaś przewidują tylko uprawnienie do obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy (art. 560 k.c.).

Powyższe nie oznacza jednak, że żądanie powoda nie znajduje podstawy prawnej. Wadliwość wykonania nagrobka W. i J. S. oraz niewykonanie prac przy nagrobku M. S. stanowiły bowiem nienależyte wykonania zobowiązania przez pozwanego. W myśl przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Do przesłanek uzasadniających powyższe roszczenie należą: niewykonanie lub nienależyte wykonania zobowiązania będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, powstanie szkody majątkowej oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy faktem wyrządzenia szkody a skutkiem tego zdarzenia w postaci innego stanu rzeczy. Co istotne, odpowiedzialność ta powstaje także w przypadku, gdy dłużnik nie wykona przyjętego na siebie obowiązku usunięcia wadliwości świadczenia głównego, chociażby w wyniku udzielonej gwarancji. Sąd wskazuje, że strony umowy o dzieło zmierzają do osiągnięcia oznaczonego i konkretnego skutku, jakim jest wykonanie dzieła, natomiast zachowanie należytej staranności przy wykonywaniu dzieła nie wystarcza dla prawidłowego spełnienia świadczenia przez przyjmującego zamówienie, jeżeli skutek w postaci wykonania dzieła nie został osiągnięty. Dzieło jest rezultatem przyszłym, który dopiero ma zostać osiągnięty, i nie istnieje w chwili zawarcia umowy, jest jednak z góry przez strony oznaczony. W konsekwencji zwolnienie się dłużnika od odpowiedzialności kontraktowej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o dzieło wymaga wykazania, że określony rezultat (wynik), jakim jest dzieło, nie został osiągnięty wskutek okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. W świetle reguł dotyczących rozkładu ciężaru dowodu w art. 471 k.c. zamawiający powinien wykazać, że określony rezultat nie został osiągnięty, natomiast na przyjmującym zamówienie spoczywa ciężar dowodu, że nastąpiło to wskutek okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności, jeżeli chce

uwolnić się od odpowiedzialności kontraktowej. Zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej odpowiadają przepisy proceduralne w postaci art. 3 k.p.c., w myśl którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody oraz art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne. Zważyć należy, że z przepisów art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie wynika jedynie zakres obowiązku powoływania dowodów przez strony, ale przede wszystkim ryzyko niekorzystnego rozstrzygnięcia w sytuacji, gdy strona nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń w sytuacji, gdy ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Sąd uznał, że pozwany nie udowodnił braku swej odpowiedzialności za istniejącą wadę nagrobka W. i J. S., a także niewykonanie prac przy nagrobku M. S.. Sąd nie dał wiary pozwanemu, że gotów był naprawić wadliwość płyty na podwójnym nagrobku, ale doznał przeszkody ze strony powoda w postaci takiej, że powód nie godził się na sposób naprawy zaproponowany przez pozwanego. W piśmie z dnia 30 sierpnia 2017 r. powód bowiem nie wskazujeżądanego przez siebie sposobu usunięcia tej wady, a pozwany w żaden sposób nie odniósł się tego wezwania.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o zwrócenie się do Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (...) o informacje o występowaniu opadów, w tym opadów o umiarkowanym i silnym natężeniu, w okresie od 28 października 2016 r. do 6 lipca 2018 r. przyjmując przede wszystkim, że nie potrzeba wiadomości źródłowych, aby stwierdzić, że na pewno opady takie występowały we W., a ponadto uznając tę okoliczność za bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wskutek nienależytego wykonania umowy przez pozwanego powód doznał szkody w wysokości wynagrodzenia, które zapłacił za usunięcie wady nagrobka W. i J. S. i przebudowę nagrobka M. S., tj. w kwocie 2.800 zł. Poniesienie tych kosztów zostało udowodnione umową i potwierdzeniami przelewów.

Wobec powyższego, Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Od zasądzonej sumy 2.800 zł, Sąd zasądził odsetki ustawowe, kierując się treścią art. 481

§ 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Sąd wskazuje, że pozwany nie mógł pozostawać w opóźnieniu zanim jeszcze powód poniósł tę szkodę (jak żądał w pozwie), brak też było wezwania do zapłaty wystosowanego przed złożeniem pozwu. Tym samym dopiero doręczenie odpisu pozwu pozwanemu można było uznać za wezwanie do zapłaty, w związku z czym Sąd zasądził odsetki po upływie 7 dni od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w punkcie II sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywając sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 k.p.c.). Sąd zasądził od pozwanego koszty procesu w kwocie 1.087 zł, w tym 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 140 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 30 zł tytułem opłaty od zażalenia na postanowienie tut. Sądu z dnia 23 maja 2018 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł, jak w punkcie III sentencji wyroku.